675/03

Den 26. juni 2003 blev i sag nr. 59.696:

xxxx xxxxx
xxxx xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx xx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Boet efter afdøde forsikringstager, som havde ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at udbetale erstatning med henvisning til, at det ikke findes sandsynliggjort, at forsikringstageren afgik ved døden som følge af et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Boets advokat har i skrivelse af 22/10 2002 til nævnet anført:

"**Påstand:**

Alka Forsikring A/S skal anerkende, at K.H.'s ægtefælle, P.E.M. ... død den 14. oktober 2001, er afgået ved døden som følge af en ulykke, der berettiger K.H. som begunstiget til at få udbetalt forsikringssum i henhold til ulykkesforsikring, police nr. ...

Sagsfremstilling/anbringender:

Sagens nærmere omstændigheder er, at forsikrede, K.H.'s ægtefælle, P.E.M., kører galt på cykel den 14. oktober 2001, og afgår ved døden.

Der er uenighed mellem parterne om, hvad der er hovedårsagen til dødsfaldet.

Det gøres fra forsikredes side gældende, at hovedårsagen til dødsfaldet skal søges i den ulykke, der består i, at afdøde kører galt på cykel.

Her over for står, at forsikringsselskabet gør gældende, at hovedårsagen til dødsfaldet er en åreforkalkning, som afdøde kan konstateres at have i hjertet.

Af dødsattest af 19. oktober 2001, udstedt af Embedslægeinstitutionen ... v/embedslæge ... fremgår, at dødsårsagen ikke kan fastslås, og det anføres videre, at dødsmåden må anses for at være naturlig, og ikke en ulykke, da der ikke er tegn på ydre påvirkning, der forårsagede dødsfaldet.

Hvad angår sidstnævnte gøres det gældende, at det i sagen må lægges til grund som et klart faktum, at afdøde er faldet på cykel - hvilket i øvrigt ikke på noget tidspunkt er bestridt af Alka Forsikring A/S. Dette må således lægges til grund som et notorisk faktum uden nogen usikkerhed, og dette er i sig selv en ulykke, og dermed en ydre påvirkning, som kan forårsage dødsfaldet.

Spørgsmålet er herefter alene i hvilket omfang man må lægge til grund, at det var denne ydre omstændighed, der forårsagede dødsfaldet, eller om denne ydre omstændighed var forårsaget af en forudgående helbredsmæssig svækkelse der gør, at afdøde ikke er omfattet af forsikringen.

Det afgørende kriterium i retspraksis herfor anses gennemgående for at være, hvad der måtte karakteriseres som hovedårsagen til ulykken, hvilket i nærværende sag kan give anledning til nogen tvivl.

Det er imidlertid min klare opfattelse, at hovedårsagen må karakteriseres ved at være faldet på cyklen, og jeg kan i den forbindelse henvise til den foreliggende rapport fra Patologisk Institut ... hvori står anført:

'Formodet dødsårsag kan være kardial arytmi, muligvis fremkaldt i forbindelse med faldtraumet. Der findes også akut lungestase og ødem. Ingen embolier. Ingen tegn på intrakraniel skade'.

Ovennævnte må efter undertegnedes opfattelse opfattes på den måde, at den mest sandsynlige dødsårsag er den kardiale arytmi, som det efter ovenstående bevismæssigt må lægges til grund, er forårsaget af faldet (faldtraumet), og under disse omstændigheder må det lægges til grund, at faldet er hovedårsagen til dødsfaldet.

Det kan i den forbindelse oplyses, at afdøde 14 dage før dødsfaldet havde været undergivet gennemgående helbredsundersøgelse, der konstaterede, at afdøde ikke havde haft problemer i forhold til den senere konstaterede åreforkalkning i hjertet.

Det er endvidere fra afdødes arbejdskammeraters side oplyst til min klient, at der intet tegn på sygdom har kunnet konstateres i perioden op til ulykken, idet arbejdskammeraterne i enhver henseende har betragtet afdøde som sund og rask indtil ulykkesdagen, hvor afdøde ligeledes havde arbejdet på helt normal vis.

I hvert tilfælde under ovennævnte omstændigheder må det være op til forsikringsselskabet at påvise (bevise), at den pågældende sygdom var årsag til faldet, og denne bevisbyrde er ikke løftet.

Det er på ovennævnte baggrund min opfattelse, at det må lægges til grund,

at klageren klart har sandsynliggjort kravets eksistens derved, at det er sandsynliggjort, at der er tale om et ulykkestilfælde,

at det herefter må være op til forsikringsselskabet at føre bevis for, at forsikringsselskabet ikke er forpligtet til at udbetale forsikringen,

at dette har forsikringsselskabet ikke gjort, idet selskabets eneste grundlag for at karakterisere dødsfaldet som værende et resultat af en naturlig død, og ikke en ulykke, er den dødsattest, som er udfærdiget af embedslægen den 19. oktober 2001,

at dette spinkle grundlag, som selskabet støtter sig til, står overfor de ovennævnte faktuelle oplysninger om afdødes helbredsmæssige situation, herunder rapporten fra Patologisk Institut, og

at der derfor må gives klageren medhold.

Såfremt Ankenævnet for Forsikring måtte være af den opfattelse, at der ikke kan gives klageren fuldt ud medhold, gøres det gældende, at man bør anvende fordelingslæren, således at man skønsmæssigt fastsætter erstatningen efter den grad, hvormed henholdsvis sygdommen og ulykkestilfældet har medvirket, og der kan i den forbindelse henvises til Preben Lyngsøes artikel i Ugeskrift for Retsvæsen 1990 B, side 342, samt den kommenterede udgave af Forsikringsaftalelovens 4. udgave, side 400 f."

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at boet ikke har løftet bevisbyrden for, at der er tale om et ulykkestilfælde i forsikringsmæssig forstand. Selskabet har, for nærmere begrundelse af dets afgørelse, henvist til fællesnævnets afgørelse, hvori det bl.a. hedder:

"Ulykkesforsikringen dækker, jfr. betingelsernes afsnit 2 punkt a: 'Direkte følger af ulykkestilfælde, der forstås som en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade'.

Denne definition af et ulykkestilfælde skal være opfyldt for, at en skade kan betragtes som et ulykkestilfælde i forsikringsmæssig forstand.

Den sikrede har efter almindelige regler bevisbyrden for rigtigheden af det krav, han/-hun gør gældende mod selskabet, hvilket vil sige, at den der rejser et krav om erstatning, må bevise eller i hvert fald sandsynliggøre kravets eksistens, d.v.s. at der er tale om et ulykkestilfælde.

Af dødsattesten fremgår det, at dødsårsagen var ukendt. Dødsmåden var anført som naturlig. Dødsmåden opdeles i naturlig og ikke-naturlig. Ikke-naturlig død opdeles yderligere i undergrupperne: ulykke, selvmord og drab. Når det således er angivet, at dødsmåden var naturlig, er der ikke tale om et ulykkestilfælde.

Af obduktionsrapporten fremgår det, at afdøde led af middelsvær koronararteriosklerose med kaliberveksling samt middelsvær universel arteriosklerose, dog var aorta abdominalis sæde for svære forandringer.

Der blev ikke fundet traumetegn der kunne forklare dødens indtræden og embedslægen anførte, at den formodede dødsårsag kunne være kardial arytmi, muligvis fremkaldt i forbindelse med faldtraumet.

Afdøde havde således ingen kvæstelser, der med rimelighed kunne antages at have medført døden.

Af den indhentede supplerende redegørelse fra Embedslæge ... fremgår det, at der ved ligsynet ingen tegn fandtes på læsioner der kunne forårsage dødsfaldet.

Embedslægen anfører herefter: 'Det konkluderedes herefter, at dødsårsagen ikke kunne fastslås, men at P.E.M. sandsynligvis var faldet på cyklen på grund af utilpashed i forbindelse med sygdom, som også forårsagede dødens indtræden. Derfor bedømtes dødsmåden at være naturlig og ikke en ulykke. Ulykke ville betyde at en ydre påvirkning forårsagede dødsfaldet. Det er der i det foreliggende materiale ingen tegn på."

Når henses til sagens oplysninger foreligger der ikke nogen udefra kommende årsag til dødens indtræden, og på trods af den ulykkelige hændelse, er der derfor ikke tale om et ulykkestilfælde i forsikringsmæssig forstand, hvorfor fællesnævnet må give AL-KA forsikring medhold i, at der desværre ikke kan udbetales erstatning for det anmeldte dødsfald.

Fællesnævnet vedlægger til Deres orientering kendelse nr. 44.444 afsagt af Ankenævnet for Forsikring den 10. november 1997. Kendelsen omhandler beviskravene i relation til ulykkesforsikringen.

For god ordens skyld skal fællesnævnet bemærke, at dækningen af ulykkestilfælde også er afgrænset i betingelsernes afsnit 7, hvor det i afsnit 7 punkt a er anført at ulykkestilfælde eller følger deraf, hvis hovedårsag er sygdom eller sygdomsanlæg, ikke dækkes på forsikringen. Ligeledes er undtaget forværring af et ulykkestilfældes følger forvoldt af sygdom."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**AFSNIT 2 HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN:**

A. Direkte følger af ulykkestilfælde, der forstås som en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade.

...

AFSNIT 7 HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN IKKE:

A. Ulykkestilfælde eller følger deraf, hvis hovedårsag er sygdom eller sygdomsanlæg."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at sagen ikke kan afgøres uden sagkyndig erklæring mv. om afdødes helbredsforhold. Nævnet finder, at afgørelsen om erstatningspligten herefter bør afgøres under en retssag, jf. § 4 i nævnets vedtægter.

Herefter

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Poul Sørensen
formand